

▶ គម្រោងការងារសមរម្យក្នុងសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់សំលៀកបំពាក់ក្នុងតំបន់អាស៊ី

ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២១

▶ បទបញ្ញត្តិដែលមានប្រសិទ្ធភាព? ការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានក្នុងវិស័យវាយនភណ្ឌ និងកាត់ដេរក្នុងប្រទេសបង់ក្លាដេស កម្ពុជា ឥណ្ឌូនេស៊ី និងវៀតណាម

បទបញ្ញត្តិបរិស្ថានការពារធនធានបរិស្ថានផង និងជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍ដែលពឹងអាស្រ័យលើធនធានទាំងនេះផង។ ការវិភាគនេះវាយតម្លៃលើដំណើរការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) សម្រាប់ម្ចាស់គម្រោងឧស្សាហកម្ម ក្នុងប្រទេសបង់ក្លាដេស កម្ពុជា ឥណ្ឌូនេស៊ី និងវៀតណាម។ របាយការណ៍នេះរកឃើញថា គេអាចសម្រេចបានលទ្ធផលបរិស្ថានកាន់តែប្រសើរ តាមរយៈការបង្កើនការយល់ដឹងដល់ម្ចាស់គម្រោងអំពីទំនាក់ទំនងរវាងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន (ដែលសម្របសម្រួលដោយដំណើរការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន) និងការអភិវឌ្ឍដោយចីរភាព។

▶ សេចក្តីសង្ខេប

បទបញ្ញត្តិបរិស្ថានផ្តល់ការការពារដល់ទ្រព្យសម្បត្តិបរិស្ថាន និងរចនាសម្ព័ន្ធដីវធានរបស់សហគមន៍ដែលអាស្រ័យផលពីទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះ។ ការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA) ជាយន្តការដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់និយ័តកម្មបរិស្ថាន និងជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់មួយផងដែរសម្រាប់ការរៀបចំផែនការ និងការធានាការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ការវាយតម្លៃនេះមានគោលបំណងធានាការការពារ និងការអភិរក្សធនធានបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្នុងដំណើរការ អភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្ម និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។ ការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានគឺជាឧបករណ៍រៀបចំផែនការផង និងជាយន្តការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផង។ ប្រទេសទាំង ៤ ដែលលើកកម្រិតក្នុងរបាយការណ៍នេះសុទ្ធតែមានប្រព័ន្ធវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន(បង់ក្លាដេស កម្ពុជា ឥណ្ឌូនេស៊ី និងវៀតណាម) ដោយប្រព័ន្ធក្នុងប្រទេសនីមួយៗសុទ្ធតែមានចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយ។ ក្នុងប្រទេសទាំង ៤ នេះ ប្រព័ន្ធវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបាន

គាំទ្រ (ឬក្នុងករណីប្រទេសកម្ពុជា នឹងត្រូវបានគាំទ្រ) ដោយក្របខណ្ឌគតិយុត្តិធម៌ដ៏រឹងមាំដោយមានការកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវដំណើរការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តបែបប្រតិភូកម្ម។ ការវិភាគប្រព័ន្ធវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានក្នុងប្រទេសទាំង ៤ នេះបង្ហាញថា ការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវបានចាត់ទុកជាដំណើរការរយៈពេលខ្លីក្នុងការសម្រេចបានការអនុម័តលើការអភិវឌ្ឍ ជាជាងការប្តេជ្ញាចិត្តជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថានដោយសារសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម។ ការមានលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ប្រព័ន្ធវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានមិនប្រាកដថាអាចកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថានបានឡើយ។

ប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានអាស្រ័យលើវិសាលភាពនៃប្រព័ន្ធនេះ កាត់ស៊ីតេរបស់អ្នកចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដំណើរការសម្រាប់ការពិនិត្យ

► របាយការណ៍របស់អង្គការ ILO សម្រាប់តំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក
គម្រោងការងារសមរម្យក្នុងសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់សំលៀកបំពាក់ក្នុងតំបន់អាស៊ី

ពិថ័យ និងតាមដានការវាយតម្លៃ និងកម្រិតឥទ្ធិពលរបស់អ្នក
ពាក់ព័ន្ធក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ក៏ដូចជាការអនុវត្ត និងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណប្រតិបត្តិការ។

ការវិភាគបែបប្រៀបធៀបនេះបានរំលេចចំណុចខ្សោយ ក្នុងប្រព័ន្ធ
វាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់ប្រទេសទាំង ៤ ដូច
ខាងក្រោម ៖

- លទ្ធភាពទទួលបានជំនាញបច្ចេកទេស និងបទពិសោធន៍ដែល
ចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្ត និងអនុវត្តការវាយតម្លៃហេតុផល
ប៉ះពាល់បរិស្ថាន
- ការរកបាន និងគុណភាពនៃទិន្នន័យដើមគ្រាដើម្បីកំណត់រក
និងប៉ាន់ប្រមាណទំហំនៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានគិតជាបរិមាណ
- កង្វះការយល់ដឹង និងបទពិសោធន៍របស់អង្គការសហប្រតិបត្តិការ
ស្តីពីសារៈសំខាន់នៃការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន
និងភាពចាំបាច់ក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង
របៀបដែលចំណុចនេះផ្សារភ្ជាប់នឹងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយ
និរន្តរភាព និង
- ប្រព័ន្ធចែករំលែកចំណេះដឹង និងការរៀនសូត្រជាមួយដើម្បី
គាំទ្រដល់ការកែលម្អការអនុវត្តដោយផ្អែកលើបទពិសោធន៍
កន្លងមក។

ការវិភាគនេះបង្ហាញថា អង្គការក្នុងគម្រោងសហប្រតិបត្តិការមានតួនាទី
ច្បាស់លាស់មួយក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ហើយគេអាចសម្រេចបានលទ្ធផលបរិស្ថានកាន់តែប្រសើរតាមរយៈ

ការបង្កើនយល់ដឹងក្នុងចំណោមអង្គការពាក់ព័ន្ធដែលផ្សារភ្ជាប់រវាង
ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន (សម្របសម្រួលដោយដំណើរការវាយតម្លៃ
ហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន) និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
សកម្មភាពដែលស្នើឡើងពីរបាយការណ៍នេះ គឺការសហការជាមួយ
អង្គការសហប្រតិបត្តិការសមរម្យគ្នាមួយគម្រោងការងារសមរម្យក្នុងសង្វាក់ផ្គត់
ផ្គង់សំលៀកបំពាក់នៅតំបន់អាស៊ី ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងស្តីពី
ដំណើរការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងទំនាក់ទំនង
រវាងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
របាយការណ៍នេះក៏គួសបញ្ជាក់ផងដែរនូវឱកាសសម្រាប់ការ
អភិវឌ្ឍជំនាញបន្ថែមទៀតសម្រាប់អ្នកជំនាញដែលចូលរួមក្នុង
ការអនុវត្ត និងអនុវត្តការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។
មានគម្លាតក្នុងការចែករំលែកចំណេះដឹង និងការរៀនសូត្រពី
ការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថានកន្លងមកនិងកង្វះការ
ពិនិត្យមើលបទពិសោធន៍នាពេលកន្លងមកដើម្បីប្រៀបធៀបផល
ប៉ះពាល់បរិស្ថានជាក់ស្តែងដោយសារគម្រោងសហប្រតិបត្តិការ និង
ផលប៉ះពាល់ដែលបានព្យាករណ៍ និងការចែករំលែក និងប្រើប្រាស់
ចំណេះដឹងនេះដើម្បីពង្រឹងសកម្មភាពវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់
បរិស្ថាននាពេលអនាគត។ ការចែករំលែកចំណេះដឹង និង
ការរៀនសូត្រក្នុងចំណោមក្រុមអ្នកជំនាញ (ទីប្រឹក្សាបែតង/ទីប្រឹក្សា
សេវាធុរកិច្ចដែលមានបទពិសោធន៍ និងចំណេះដឹងទូលំទូលាយ) តាម
បណ្តាប្រទេសទាំង ៤ នេះ និងទូទាំងតំបន់អាស៊ី នឹងរួមចំណែកដល់
ការកែលម្អគុណភាពនៃការវាយតម្លៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។